

Leden opgeheven Holland Symfonia slikken hun tranen weg

Droevig afscheid op hoogtepunt

DOOR WIMARDI VAN DE KAMP
HAARLEM - Twee dagen waren er na afloop van het jubileumconcert voor ieder orkestlid van Holland Symfonia. Een rode, als teken van liefde en waardering en een witte als symbool voor de boosheid om de finale bezettingen.

Van de troostige viering van het vierdavig bestaan had moeten zijn, bleek de zwemzang als valse waardig symboolorkest. "Het is lang geleden toen ik was", erkende dirigent van Holland Symfonia in een emotioneel moment vroeg de dirigent het publiek om een staand orkest aan het orkest. Tranen werden binnengehouden, braken in de keel weggevoerd. Jaap Lampe, directeur van de Philharmonie, richtte zich na afloop richtte zich tot de muzikanten. "Vanavond gaat het over u. U bent het hart van dit orkest." Hij menende de belangrijke educatieve projecten van Holland Symfonia. "Jullie hebben duizenden kinderen met muziek in aanraking gebracht. In deze korte tijd is dat van onschatbare waarde."

Er hing een bitterste sfeer in de Philharmonie. De troost om wat er in tien jaar bereikt is, mengde met boosheid om de wijze manier waarop dat alles wordt weggevoerd. De vreemde van het samen musiceert en het dodigmoed zijn van een bijzondere muzikale gewoontes vloeide samen met de pijn van het afscheid.

De film "Tien", van Arthur van Ooyen draait voorafgaand aan het concert het publiek nog deze met de naam op de voorzijde. In de tien jaar van zijn bestaan heeft Holland Symfonia zich ontwikkeld tot een modern, interactief orkestbedrijf dat een groot publiek weet te trekken. Jullie na het orkest onder leiding van chef-dirigent Otto Tusch zijn

Orkestleden verlaten het podium in deze bezetting voor de allerlaatste keer.

FOTO: UNITED PHOTO/BOB VAN NIEKERKEN

eigen identiteit heeft gevonden, wordt het van zijn symfonische fanatie onthouwen.

Mit het jubileumprogramma toonde Holland Symfonia nog één keer zijn kracht en kwaliteits. Het orkest, dat er naar op ging te werken in de basis van de samenleving maar zich even-

goed sterk maakte voor de eigentijdse muziek, koppelde de bekende ruten uit de muziekgeschiedenis aan gloednieuwe klanken.

Wen leuk wel slief om voorgoed van het nadere einde in het programma was gelopen. De terugkerende klappen van

slagwerk en koper waarmee "Mexican" van Willem Jethi bestond, leken het noodloosmoed van Beethoven's Vijfde symfonie te weerspiegelen. Het special voor het jubileum van Holland Symfonia gecomposeerde stuk verliet, greekt in de latromantische traditie

van Mahler en Alben Berg, het einde van het stoffelijke leven.

Een orkest dat uit eigen gelden zulke goede solisten kan putten als violiste Karth Datta en cellist Arnan Trefko moet over grote kwaliteiten beschikken.

De uitvoering van het Dub-

bekonsert van Brahms was een helderverklaring aan het samen musiceeren. Dit een muzikale kaartbak in de tien jaar een hecht eenheid gegroei.

Wat is een bijzondere samenwerking: Holland Symfonia verdrt op een hoogtepunt.